

сподоби да привлече всички-тѣ иноци отъ Палестинѣхъ къмъ-то себѣ си, освѣтъ оныя, кой-то бѣхъ въ манастири-тѣ на великаго Евтиміа; защо-то тѣ подкрѣпавани отъ С-го, стояхъ твърдо въ правовѣріе-то. Лзжавый тойзи Патріархъ, залагаше много дано бы можавъ да примамы отца Евтиміа къмъ себѣ си, и за това непрѣстанно испрождаше до него хора и мѣ писваше кое съ молбѣ, кое съ заплашванье, нъ прѣподобный не съ уложаваше въ враждебнѣ-тѣхъ кримкѣ, и остана непоколебѣнъ, заравъ и като стѣна неокорима; разтѣженъ обаче отъ повседневны-тѣ Теодосіевы присылванія, привика братья-та и, като ги събѣ-тѣва да съ пазятъ добръ отъ ересь-тѣхъ, а наздраво да съ държатъ на правовѣріе-то, отиде въ пѣстинѣхъ-тѣхъ; същето направиха и мнозина отъ братья-та, кои-то за да избѣгнѣтъ еретическо-то досажденіе, подражавъ отцѣ своему Евтимію и отидохъ въ пѣстинѣхъ-тѣхъ.

Тогавъ въ пѣстыннѣхъ-тѣхъ Іорданскѣхъ нѣкой си пѣстынникъ, дошълъ наскоро отъ Лыкіѣхъ, на имя Герасимъ, храбро съ борѣше съ не-